

متن دعای هفتم

صحیفه سجادیه که رهبر انقلاب

خواندن آن را توصیه کردند

صحیفه سجادیه

رهبر انقلاب امروز در مراسم روز درختکاری ضمن توصیه همگان به عمل به توصیه‌ها و دستورالعمل‌های مسئولان و متخصصان برای پیشگیری از شیوع ویروس کرونا، مردم را به توصل و توجه به پروردگار فراخواندند و گفتند: «توصیه می‌کنم دعای هفتم صحیفه سجادیه را که در مفاتیح هم هست با توجه به معنای آن بخوانند.»

وَكَانَ مِنْ دُعَائِيهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا عَرَضَتْ لَهُ مُهِمَّةٌ أَوْ نَزَّلْتِ بِهِ، مُلْمَمَةٌ وَعِنْدَ الْكَرْبِ:

از دعای حضرت زین العابدین (ع) است آنگاه که امر مهمی برایشان پیش می‌آمدیا کاردشواری حادث می‌شد و هنگام سختی:

يَا مَنْ تُحَلِّ بِهِ عَقْدُ الْمَكَارِهِ، وَيَا مَنْ يُفَثَّبِهِ حَدُّ الشَّدَائِدِ، وَيَا مَنْ يُلْتَمِسُ مِنْهُ الْمَخْرَجُ إِلَى رَوْحِ الْفَرَجِ.

ای آنکه گره کارهای فربسته به سرانگشت توکشوده می‌شود، وای آن که سختی دشواری‌ها با توآسان می‌گردد، وای آن که راه گریز به سوی رهایی و آسودگی را از تو باید خواست.

ذَلَّتْ لِقُدْرَتِكَ الصَّعَابُ، وَتَسَبَّبَتْ بِلُطْفِكَ الْأَشَبَابُ، وَجَرَى بِقُدْرَتِكَ الْقَضَاءُ، وَمَضَتْ عَلَى إِرَادَتِكَ الْأَشْيَاءُ.

سختی‌های قدرت توبه نرمی گرایند و به لطف توابع کارها فراهم آیند. فرمان‌اللهی به نیروی توبه انجام رسد، و چیزها، به اراده‌ی توموجود شوند،

فَهِيِ بِمَشِيلِكَ دُونَ قَوْلِكَ مُؤْتَمِرَةٌ، وَبِإِرَادَتِكَ دُونَ نَهْيِكَ مُنْزِرَةٌ.
و خواست تورا، بی آن که بگویی، فرمان برنده، وازانچه خواست تونیست، بی آن که بگویی، روبرو شوند.

أَنْتَ الْمَدْعُوُ لِلْمُهَمَّاتِ، وَأَنْتَ الْمَفْزَعُ فِي الْمُلِمَّاتِ، لَا يَنْدَفعُ مِنْهَا إِلَّا مَا دَفَعَتْ، وَلَا يُنْكَشِفُ مِنْهَا إِلَّا مَا كَشَفَتْ

تویی آن که در کارهای مهم بخوانندش، و در ناگواری‌ها بدوپناه برنند. هیچ بلایی از ما برنگردد مگر تو آن بلا را بگردانی، و هیچ اندوهی بر طرف نشود مگر تو آن را زدی برانی.

وَقَدْ نَزَلَ بِي يَارَبِّ مَا قُدْتَكَأَدِنِي ثُقلُهُ، وَاللَّمَّ بِي مَا قُدْبَهَظَنِي حَمْلُهُ.

ای پروردگار من، اینک بلایی بر سرم فرود آمد که سنجینی اش مرا به زانو درآورده است، و به دردی گرفتار آمد هام که با آن مداران تو انم کرد.

أُورْذَتَهُ عَلَى وَسْلُطَانِكَ وَجَهْتَهُ إِلَى.

این همه راتوبه نیروی خویش بر من وارد آورده ای و به سوی من روان کرده ای.

**فَلَا مُصْدِرَ لَمَا أُورَدَتَ، وَلَا صَارِفَ لِمَا وَجَهْتَ، وَلَا فَاتِحَ لِمَا أَغْلَقْتَ، وَلَا
مُغْلِقَ لِمَا فَتَحْتَ، وَلَا مُبِيْسَرَ لِمَا عَسَرْتَ، وَلَا نَاصِرَ لِمَنْ خَذَلَتْ.**

آنچه تو بر من وارد آورده ای، هیچ کس بازنبرد، و آنچه توبه سوی من روان کرده ای، هیچ کس بر زنگرداند. دری را که تو بسته باشی. کس نگشاید، و دری را که تو گشوده باشی، کس نتواند بست. آن کار را که تو دشوار کنی، هیچ کس آسان نکند، و آن کس را که تو خوار گردانی، کسی مدد نرساند.

**فَصَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَأَفْتَحْ لِي يَارَبِّ بَابَ الْفَرَجِ بِطْوُلَكَ، وَأَكْسِرْ عَنِي
سُلْطَانَ الْهَمِّ بِحَوْلِكَ، وَأَبْلِنِي حُسْنَ النَّظَرِ فِيمَا شَكُوتُ، وَأَذْقِنِي حَلَاوةَ
الصُّنْعِ فِيمَا سَأَلْتُ، وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَفَرَجًا هَنِيئًا، وَاجْعَلْ لِي مِنْ
عِنْدِكَ مَحْرَجًا وَحِيَا.**

پس بر محمد و خاندانش درود فرست. ای پروردگار من، به احسان خویش دیر آسایش به روی من بگشا، و به نیروی خود، سختی اندوه هم را در هم شکن، و در آنچه زبان شکایت بدان گشوده ام، به نیکی بنگر، و مراد را آنچه از تو خواسته ام، شیرینی است جابت بچشان، واژ پیش خود، رحمت و گشایشی دلخواه به من ده، و راه بیرون شدن از این گرفتاری را پیش پایم نه.

وَلَا تَشْغُلْنِي بِالْإِلَهِتَمَامِ عَنْ تَعَاهِدِ فُرْوَضِكَ، وَاسْتِعْمَالِ شُنَّتِكَ.

ومرا به سبب گرفتاری، ازانجام دادن واجبات و پیروی آیین خود باز مدار

**فَقَدْ ضَقْتُ لِمَا نَزَلَ بِي يَارَبِّ ذَرْعَاً، وَأَمْتَلَأْتُ بِحَمْلِ مَا حَدَثَ عَلَى هَمَّاً، وَ
أَنْتَ الْقَادِرُ عَلَى كَشْفِ مَا مُنِيَتُ بِهِ، وَدَفْعَ مَا وَقَعْتُ فِيهِ، فَافْعَلْ بِي ذَلِكَ وَ
إِنْ لَمْ أَسْتَوْجِبْهُ مِنْكَ، يَا ذَا الْعَرْشِ الْعَظِيمِ.**

ای پروردگار من، از آنچه بر سرم آمده، دلتندگ و بی طاقتمن، و جانم از آن اندوه که نصيب من گردیده، آکنده است؛ و این در حالی است که تنها تومی توانی آن اندوه را از میان برداری و آنچه را بدان گرفتار آمده ام دور کنی. پس با من چنین کن، اگرچه شایسته‌ی آن نباشم، ای صاحب عرش بزرگ.